

Сталински ЖЕЛЕЗНИЦАР

Орган на жп управление, политотдела — Г. Оряховица и ОКПС на транспортните работници — гр. Сталин 6 XI 1954 Брой 16 и 17 Год. III

Работници и служители от железопътния транспорт! Ускорявайте оборота на вагоните и поезитиявайте превозите! Спазвайте точно графика на движението! Непрестанно подобрявайте културното обслужване на пътниците!

(Из лозунгите на ЦК на БКП за 9 септември 1944 г.)

ДА ЖИВЕЕ ДЕСЕТАТА ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКИЯ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Младши лейтенант
Христо Калев

— майстор на пътя гара Завет, награден със златен орден на труда

Техник
Кольо Т. Стойков

— монтьор т. т. връзки
Гара Коларовград, награден с бронзов орден на труда

Иван К. Алексиев

— стрелочник гара Каспичан, награден с бронзов орден на труда

ДЕСЕТ ГОДИНИ ОТ ВЕЛИКАТА ПОБЕДА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На 9 септември т. г. се навършват десет години от великата и славна победа на Деветосептемврийското народно въоръжено въстание. Историята на нашият народ е богата с големи исторически събития и борби, но в нея няма друга по-велика дата от Девети септември 1944 година, която доведе до коренен прелом в развитието на нашата страна. Ето защо събарянето на монархо-фашистката диктатура и установяването на народнодемократичната власт, нашият народ чествува като свой най-голям национален празник.

В продължение на изтеклите десет години, нашият народ, сплотен под знамето на Отечествения фронт, ръководен от Българската комунистическа партия, постигна грамадни успехи във всички области на стопанския и културен живот на страната.

През десетте години народна власт нашата страна се индустриализира с извънредно бързи темпове, немислими и невъзможни за която и да било капиталистическа страна. Обемът на промишленото производство през 1953 година в сравнение с 1948 год. нарастна с повече от два пъти. Само за периода от 1949 година са пуснати в действие стотици промишлени предприятия. На 29 август т. г. в навечерието на светлия Празник влезе в строя и красавецът завод — „Карл Маркс“ — вторият гигант на нашата тежка химическа промишленост.

За десет години народна власт, наред с бурното развитие на промишлеността и селското стопанство, коренно се преобрази и железопътният транспорт. Железопътните работници получиха на 9 септември 1944 год. лошо наследство. Локомотивите и вагоните — износени, железният път и съоръженията — разбити. Влаковете се движеха с малка бързина и малък тонаж.

Благодарение на неопенимата братска помощ на нашия освободител Съветския Съюз, както и на патриотичния труд на железничарите, под ръководството на Българската комунистическа партия, железопътният транспорт се изправи на краката си и стана способен да задоволява постоянно нарастващите нужди на нашето строителство по пътя към изграждане на социализма.

Още през 1953 година железничарите извозиха няколко милиона тона товар върху плана, а оборотът на вагоните — основният показател за железопътния транспорт — бе ускорен с 61% на сто. Возенето на тежкотоварни влакове спомогна да се увеличи значително тонажът на влаковете, а борбата за техническото поддържане на локомотивите и икономията на горивото позволиха да се реализират значителни икономии на въглища. Разходът на въглища през изтеклата 1953 год. бе намален в сравнение с 1949 год. с около 20 на сто.

В резултат на все по-широкото внедряване на новите почини и прогресивни методи на работа в железопътния транспорт, непрекъснато се увеличава производителността на труда и се намалява себестойността на превозите. През 1953 год. в сравнение с 1950 год. производителността на труда се увеличи с 9-1 на сто, а стойността на превозите се намали с 12-1 на сто.

Трудът стана въпрос на доблест и чест. Из средата на железничарите израстиха нови хора, строители на новия живот. Панайот Д. Панайотов, машинист от депо Сталин, е депутат на Народното събрание, Фоти Петров — в ГНСДТ — гр. Сталин, гърдите на много железничари са окичени с ордени и медали за трудово отличие.

През годините на народната власт, Партията и Народното правителство високо оценявайки творческите усилия на българските железничари, полагат непрекъснато грижи за подобряване на тяхното материално и културно положение. За тях народната власт построи десетки блокови жилища с 2849 апартамента а до края на петилетката ще бъдат построени нови с още 1397 апартамента. Освен това построени са 32 общежития с 3150 легла за нуждите на транспортните работници. Народната власт се грижи за почивката и възстановяване здравето на работниците. На железопътните работници са предоставени 13 почивни станции, балнеосанаториуми и др. Откриха се болници в Пловдив, Сталин, Русе и Трявна. А за културни нужди ние разполагаме с два културни дома, строят се физкултурни игрища, площадки и др.

Затова в дните пред десетата годишнина на великата победа на Девети септември железничарите с още по-голям ентузиазъм разгоряха социалистическото съревнование, завоюваха нови, по-високи постижения. В трудова надпревара, колективът на депо Толбухин през месец август изпълни плана си за превозен бруто тон-километри със 126 на сто, колективът на гара Сталин изпълни плана по натоварванията със 103-4 на сто, оборота на вагона — със 114-47 на сто, а колективите на X секция Коларовград се борят да приведат в образец вид целия участък и др.

Железничарите от района на ж. п. управление Г. Оряховица ще увенчаят с нови победи великия ден на свободата.

Железничарите от района на ж. п. управление Г. Оряховица ще увенчаят с нови победи великия ден на свободата.

Железничарите от района на ж. п. управление Г. Оряховица ще увенчаят с нови победи великия ден на свободата.

Железничарите от района на ж. п. управление Г. Оряховица ще увенчаят с нови победи великия ден на свободата.

56 ремонта — 4485 лева икономии

Вагонниците при гара Сталин обещаха за деня на свободата по почина на знатния съветски ревизор-вагони Щебликин да извършат 50 безотцепачни ремонта.

В навечерието на светлата годишнина те изпълниха обещанието си, като извършиха 56 ремонта на вагоните без изваждане от състава на влакове и спестиха 4,485 лева на народното стопанство. Най-голям брой безотцепачни ремонти извърши бригадата на Иван Христов, следвана от бригадата на Съби Мадемов и др.

Младши лейтенант
Съби П. Мадемов

— ревизор вагони гара Сталин, награден с бронзов орден на труда

Велико Райков

— стахановец, котляр при депо Сталин, награден с бронзов орден на труда

Станчо М. Станчев

— кантонир гара Мътница — стахановец, последователен удажник, преизпълнява трудовите си норми със 144 на сто, удостоен със званието „Отличен железничар“

Първенци тежкотоварници

Локомотивните бригади от депо Сталин, в чест на десетата годишнина на славната победа на Девети септември разгърнаха тежкотоварното движение на широк фронт и постигнаха големи успехи.

Така например, на 24 август машинистът Васил Аспарухов извози влак с 393 тона товар над нормата.

На следния ден машинистът Георги Вълчев извози влак с 560 тона наднормен товар, а машинистът Янчо Димов — влак със 601 тона над нормата. Същият ден голям успех постигна и машинистът Георги Вълчев, който извози влак с 565 тона над нормата.

Активната роля на жената в транспорта

На 27 август рано сутринта жените от различните служби и предприятия дойдоха да вземат участие в съвещанието, организирано от политотдела Горна Оряховица за разглеждане работата сред жените в железопътния транспорт и тяхното участие в борбата за изпълнение на плана.

Другарката Маргарита Деспотова отговорник при политотдела за работата сред жените, изнесе доклад за тяхното участие в борбата за изпълнение на производствените планове. „Девети септември“ — каза тя — е скъп за българската жена. Той отвори широк път за жената, даде й възможност активно да участва във всички отрасли на нашето социалистическо строителство. Преди се смяташе, че жената не може да работи тежка и отговорна служба в железопътния транспорт.

За десет години тя доказва, че е еднакво способна и достойна за тежка и отговорна работа наравно с мъжете. Сред нас е др. Хрисавка Георгиева — първата жена началник влак при гара Г. Оряховица, която успешно обслужва товарни и пътнишки влакове. В гара Толбухин др. Ел. Балтаджиева — телефонистка, работейки по почина Смирнова, дава прекрасен пример на какво е способна нашата жена, следвайки пътя на съ-

ветските жени-железничарки. По-нататък в доклада си др. Деспотова посочи приноса на жените в борбата за изпълнение на производствените планове и подчерта, че е необходимо жените в железопътния транспорт да повишават своето идейно-политическо равнище, да скъсат със своята стеснителност в събранията и смело да вземат участие при разискване на всички въпроси.

В изказването си др. Костадинка Иванова, ръководител движение гара Мътница каза: „Още като малка мечтаех да работя в транспорта наравно с мъжете. Победата на Девети септември осъществи моята мечта. У нас обаче има тази слабост, че все още имаме навика да се чувствуваме нежни същества, а не ревностни строители на социализма наравно с мъжа. В това отношение трябва да се учим от съветските жени, по примера на тях да се борим и преодоляваме трудностите“.

Всички жени изразиха волята си занаяпред да влагат с още по-голям ентузиазъм своите сили за изпълнение на производствените планове и дадените обещания по призива на десетте столични предприятия, за да поздравят десетата годишнина на Девети септември с високи трудови успехи.

Мих. Камджалов

Успехи по призива

В чест на Девети септември — празникът на свободата, колективът на гара Провадия разгаря широко социалистическо съревнование и изпълнява дадените обещания по призива на десетте столични предприятия. Планът за месец август т. г. по натоварванията е изпълнен със 114 на сто,

по престоя на вагоните — сто на сто и по разтоварени вагони — със 112 на сто, като са приведени в образцов вид работните места. Отличиха се Марин Г. Маринов, Никола Стефанов Димов, Минко Ст. Балев и Иса Мехмедов Дуваджиев.

Димитров,
дописник

Изпълняват дадените обещания

Социалистическото съревнование за достойно посрещане Празника на свободата — Девети септември намери широк отзвук сред работниците по поддържане на пътя при сп. Царево. Старши работникът Цветан Иванов, който образува бригада със семейството си, обеща да приведе в образцов вид 100 м. железен път и предсрочно изпълни даденото обещание. Незадоволявайки се от постигнатия успех бригадата на Иванов даде второ обещание да изчисти 240 м. канавка за изпълнение на плана за зимната подготовка, което също изпълни с чест и спести на народното стопанство 110 лв.

Примерът на семейната бригада Цветан Иванов увлече и останалите работници от четата. Янаки Стоянов и Станчо Тодоров изчистиха 650 м канавки, като икономисаха сумата 150 лева. Не остана назад и кантонерът Христо Митков, който изчисти 200 м. канавки и икономиса 54 лева.

Със своя патриотичен труд работниците от сп. Царево на дело се борят за изпълнение решенията на Шестия конгрес на Партията — за рязко подобряване на материалното и културно положение на трудещите се в нашата страна.

П. Добрев
дописник

Работниците от Т. Р. служба при гара Ст. Оряхово дадоха обещание да изпълнят плана със 125 на сто, а престоя на вагоните да намалят с два часа. Те изпълниха с чест даденото обещание, като постигнаха изпълнение на плана за местния престой с 212 процента. Голям дял в този успех има бригадирът Ешреф Халилов, който сличния си пример увлича другарите си в социалистическото съревнование. Високи постижения завоюваха Юсеин Шабанов, Адем Салиев, Мехмед Яхов, Исмаил Шабанов и др.

Н. Димитрова

Наградени дописници

Във връзка с чествуване десетата годишнина от славната победа на Деветосептемврийското народно въстание, ж. п. управление, политотделът Горна Оряховица и ОКПС на транспортните работници — гр. Сталин награждават за активно сътрудничество в списването на многотиражката „Сталински железничар“ другарите: Ганка Шопова — гара Коларовград с 80 лева, Еленка Русева — депо Коларовград с 50 лева,

Иван Добрев — X секция Коларовград с 40 лева, Дилчо Табашки — гара Толбухин с 30 лева, Асен Гинев Терзиев — началник влак гара Каспичан — 60 лева, Райко Н. Райков — председател на профкомитета при депо Каспичан — 30 лева, Недка Димитрова — ръководител Т. Р. служба гара Ст. Оряхово — 30 лева и В. Видулов — майстор на пътя гара Лозарево — 30 лева.

Голям успех на партийна група

Партията ни учи, комунистите да бъдат челници в социалистическото съревнование. Където и да се намират, те трябва да служат за пример и увличат безпартийните в изпълнението на производствените задачи.

На 22 август др. Димо Николов — комунист от гара Толбухин, обслужвайки влак 2748 като началник влак при тръгване от гара Кардам, е образувал временна партийна група с другарите си комунисти от локомотивната бригада. Временната партийна група си е поставила за задача — в

чест на Празника на свободата — Девети септември да композира влака качествен, без преработка в крайната гара Толбухин. Между отделните членове на бригадата се разгаря надпревара кой по-добре да изпълни поставената му задача.

Въпреки сложните маневри в посредните гари, влакът пристигна в гара Толбухин качествено композиран. Товарът правилно подреден, заминува от гарата без преработка от маневрата.

И. Николов
дописник

Нови трудови успехи

С всеки изминат ден съревнованието сред колектива на депо Коларовград се разгаря с нови сили за по-големи постижения в чест на Празника на свободата — Девети септември. Производственият план е изпълнен със 123 на сто, а тежкотоварниците извозиха нови 28 хиляди тона наднормен товар.

Начело на тежкотоварниците е орденоносецът, старши машинистът Ростислав Сладкаров, с пом. машинист Дим. Лазаров, които извозиха 4,576 тона товар над нормата и икономисаха 18 тона въглища, следвани от бригадата на машиниста Христо Генчев с пом.

машинист Марин Вълчев, извозили 3,658 тона наднормен товар, бригадата на Христо Русев с пом. машинист Петър Атанасов — 4,267 тона и др.

Пред дните на светлия Празник на свободата, локомотивните бригади при депо Коларовград, по примера на съветския машинист Чугай, возят влакове с безводни рейсове в участъка Комунари — Коларовград. Разкривайки скритите възможности, колективът на депото се бори за изпълнение на производствения си план за десет месеца.

Р. Сладкаров
дописник

ПРЕДИ И СЕГА

СПОМЕН — Енчо Попов, — началник сектор при V електротехническа секция — гр. Сталин

ботно облекло не ни даваха и целите тънехме в мръсотия през време на работа.

Зиме и лете постоянно бяхме на открито. Отгоре на това началниците и деломайсторите ни ругаеха. Не смеехме да възразим, защото рискувахме да ни изхвърлят навън или да ни глобят с по 1/8 до 1/2 от заплатата.

През това тежко време единствена наша закрилица, която ни вливаше вяра, беше Партията. Тя ни зовеше на стачки, на митинги и първомайски демонстрации. Там сред другарите в редиците ние чувствувахме нашата сила, усилваше ни се вярата в победата над потисниците.

През 1925 година за комунистическа дейност др. Марко Вичев бе хвърлен в затвора. Бандата на Цанков вилнееше. Арестуваха и други партийни дейтели. Фашистката диктату-

ра обяви комунистическата партия извън законите. Но не се гаси туй, що не гасне. Партията беше жива. От ръка на ръка се предаваха позиви, нелегална литература. Скрита от продажно око ние четехме с трепет и радост наши вестници, брошури.

Помня как веднаж пред Първи май тайно се събрахме и решихме да участвуваме в първомайската демонстрация. Така и стана. На другия ден началникът на депото ни глоби с по една четвърт от заплатата и ни предупреди, че при втори случай ще ни уволни.

От година на година фашистките управници ставаха все по-дръзки, мизерията и гладът — по-големи. Липсваше най-елементарната грижа за човека. Един мой другар — Милко се казваше, го заболя стомах. Много пъти ходи на

лекар, а той вместо да му помогне, го караше да работи. Милко бе принуден да се премести в Русе с надежда, че там ще бъде по-добре. Но господарят навсякъде беше един и същ — зъл, безчовечен. После научих, че Милко починал.

Има и такъв случай Един ден другарят ми Тодор Атанасов като извършваше ремонт, падна от локомотива, и си строци ребрата. Едва се завлече в къщи, но никой не отиде да му помогне. Не мина дълго и той умря. С болка си спомням колко мои другари от недояждане, от влага и студ заболяха и умряха от туберкулоза.

Най-унизително за мен беше когато отивах да искам отпуск Началникът разрешаваше отпуските според човека, според това, какво носи в ръцете си. Подхвърли му

нещичко или му обещавай да донесеш от село и готово — спечелил си го. Отпускът ти е сигурен.

Особено тежко стана за работниците през 1934 година, когато излезе закон, с който се забраняваше мъжът и жената да бъдат на работа. Жена ми беше на работа и затова бях уволнен. Имаше случай жената и мъжът фактивно да се разведат, само и само да останат и двамата на работа, за да си осигурят препитанието.

През онези години къде ми е идвало на ум да се издигам.

Че кой ли ще ни даде и път? А сега е друго. Свободата, която изгръ на 9 септември, отвори широк път пред всички ни. Всеки може да стане такъв, на където го тегли сърцето му. Само да е способен, да има желание и да работи. Сега само от нас, единствено само от нас зависи да се издигаме и да вливаме своя труд в строителството на социализма.

Десет години минаха. Може би защото така свикнах, наближи ли Девети септември, в съзнанието ми изплуват спомените от черното фашистско иго.

Завърших трети клас. Да уча по-нататък — баща ми нямаше средства. На къде? След дълги лутания през 1921 година постъпих в депо Варна като ученик шлосер. Цели две години работих като ученик, а трудът ми се използваше наравно с другите работници. Разряди като сега нямаше. Пет години стоях калфа и едва след седем години стаж станах майстор-шлосер с минимална разлика в заплатата с тази на калфата. Но нямаше как — понасях всичко, защото навън беше още по-лошо.

Като си помисля при какви условия работихме, косите ми настръхват. За да се ремонтира един локомотив — да се вдигне, за да се свалят колоосите, 16 души въртяха на крикове по четири часа. Ра-

Нов почин в депо Сталин

Локомотивните бригади при депо Сталин приеха от сърце задачата за увеличаване производителността на труда и снижаване себестойността на превозен бруто тон-километър и водят непрекъсната борба за разкриване на нови резерви в локомотивите и за тяхното максимално използване.

Благодарение на своя ентузиазъм и постоянство локомотивните бригади утвърдиха като свой метод коцовото обслужване на директните влакове в района Сталин — Каспичан и едновременно с това, започнаха широко да прилагат почина на Чугай за безводните рейсове на влаковете.

Бригадите на локомотивните машинисти Кръстю Ковачев, Христо Обрешков, Панайот Д. Панайотов и Иван Григоров с успех извозват стотици тонове наднормен товар по почина на Чугай и постигат високо изпълнение на плана за техническата и търговска скорост на влаковете. Така например, на 9. VIII т. г. машинистът Стефан Д. Стефанов с пом. машинист Стефан Михнев и огняр Тотю Ив. Тотев извозиха влак с 1259 тона товар над нормата. Бригадата на старши машиниста Георги Желев с бързоходния си локомотив на 28. VII. т. г. извози влак 224 с 1250 тона товар над нормата, а на 7. VIII. т. г. също с бързоходния си локомотив с бригадата извозиха влак с 937 тона товар над нормата, като постигнахме изпълнение на търговската скорост 132 процента.

Наред с успехите на локомотивните бригади за извозване на материалите за социалистическото строителство, машинистите от депо Сталин, отдала се в служба на наро-

да, влагат усилия за културно и приятно обслужване на пътниците. В дните на съревнованието в чест на Девети септември моята бригада с пом. машинист Димитър Ив. Неделчев и огняр Димитър Филипов подехме почина за возене на тежкотоварни бързи и пътнишки влакове в участъка Сталин—Каспичан—Сталин и направихме предложение пред административното ръководство да се увеличат съставите на пътнишките влакове за отвозване на пътниците и се икономисат по този начин помощни локомотиви.

В деветосептемврийските дни машинистите от партийната група при бързоходните локомотиви обсъждайки почина на др. Федосеев, разгоряха помежду си съревнование за возене на тежки бързи и пътнически влакове по график. В тази битка за задоволяване нуждите на трудещите се от бърз превоз, машинистът Стоян Георгиев и Н. Ушев на 1/3 VIII. т. г. извозиха бързия влак от Каспичан до Сталин с 320 тона товар над нормата по график, Георги Желев извози на 3. VIII. бързия влак 23 за Каспичан с 244 тона наднормен товар, Иван К. Иванов—с 238 тона над нормата и др.

Возейки бързите и пътнишки влакове с товар над нормата, локомотивните машинисти от депо Сталин в сравнение с миналата 1953 год. не допуснаха използването на помощни локомотиви, с което осъществиха големи икономии. В резултат на усилията, положени от целия колектив, депо Сталин изпълни плана си за превозени бруто тон-километри със 102.6 на сто.

Н. Ушев
локомотивен машинист

Среща със стар партийен деятел

По случай Десетата годишнина на Деветосептемврийското народно въстание, на 25 август, по инициатива на дружествения комитет на ДСНМ в гара Коларовград се състоя среща със заслужилия партийен деятел Ангел Виденов, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт.

Още от рано младежите се възлнуваха и с нетърпение очакваха предстоящата среща. Всеки бързаше по-скоро да завърши производствената си работа и в определения час да отиде на уговореното място. В 16:30 часа др. Виденов пристигна, придружен от членове на Градския комитет на ДСНМ. Щастливи, че между тях е другарят Виденов, взел участие в политическия живот на града през време на тъмното фашистко иго, младежите очакваха с трепет да чуят разказа на стария партийен деятел за това как живя и се бори нашият народ за свобода.

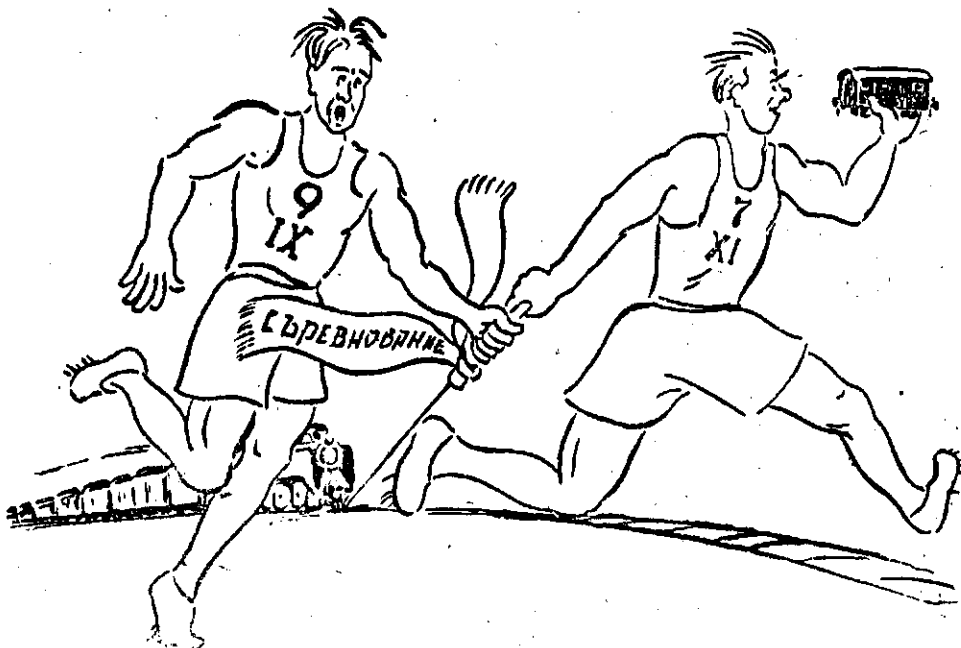
Всички са притаили дъх. Председателят на дружество-

то др. В. Петров даде думата на др. Виденов. Живо и картинно той обрисова мрачното минало на трудещите се в нашата страна. Когато рисуваше зверствата на фашистите, особено през периода на съпротивата — 1941 — 44 година — у младежите се разгоря още по-силно дълбоката омраза към угнетителите на народа. А когато др. Виденов предаде с възлнение миговете на всенародната радост на 9 септември, лицата на младежите засияха, а сърцата им се препълниха с благодарност и обич към непобедимата Съветска армия, с чиято помощ народът разгрома фашизма и към славната наша БКП.

Младежите от ж. п. възл Коларовград, поучавайки се от живота на др. Ангел Виденов, вдъхновявайки се от борбите на Партията за нашето освобождение, обещава да бъдат в първите редици на борците за мир и да вляят всички сили за изпълнение на производствения план.

Д. Шопов,
дописник

Съревнованието продължава!

— Дрън, и гледай да ме надминеш!

За образцов железен път

Усилената работа кипи сред колектива на VII майсторски участък, гара Завет. Всички работници и служители участвуват в социалистическото съревнование. Производственият план за месец август е изпълнен със 102.6 на сто, а е постоянен стахановец, изпълнявайки нормите си със 132 на сто.

Силата на нашия колектив е в здравата производствена дружба, благодарение на която нормите се изпълняват средно със 128 на сто. Между нас като братя се чувствуват работниците-турци, които дълбоко тачат победата

на Девети септември, защото им донесе освобождение и равноправие. Из тяхната среда е нашият първенец Мехмед Хасанов Алиосманов, който работи в бригадирската чета — гара Дъскотна и е постоянен стахановец, изпълнявайки нормите си със 132 на сто.

В чест на Девети септември ние обещаваме да предадем нашия опит и окажем помощ на колективите от майсторските участъци при гарите Смядово, Лозарево и Комунари, като с помощта на

Н. Д. Йовчев,
дописник

Големи постижения на депо Каспичан

Служителите при депо Каспичан съзнавайки сериозните задачи, които стоят пред нашия транспорт, се готвят да посрещнат достойно Празника на свободата. В напрегнатите дни пред светлата 10-годишнина, те не жаят нито сили, нито време. Благодарение на упорития им, денонощен труд от 1 до 20 август планът за извозени бруто-тон километри е изпълнен със 130.8 на сто, за пробег — 105.7 на сто и за техническата скорост — 117.6 на сто.

Големи успехи бележи тежкотоварното движение в дековилната линия. За същия

период са извозени 2195 тона на наднормен товар, който се равнява на 36 дековилни влака. Особено се проявиха машинистите Атанас Тодоров

Накев с помощник Калю Куртев Ганев — извозили 361 тон наднормен товар, Станчо Симеонов Райков с помощника си Коста Делчев — 210 тона и др.

Не остават назад и другарите от екипировката на локомотивите, които от 1 до 22 август разтовариха 3213 тона и 519 кгр. въглища, с което икономисаха 6813 лева.

На челно място е смяната на Минчо Маринов, разтоварила 1200 тона, следвана от смя-

ната на Петър Драгиев — 1069 тона и на Минчо Божков — 940 тона.

Голям дял в тези успехи имат работниците от ремонтната работилница, които се борят за качествен ремонт на локомотивите преди срока. Шлосерът Руси Аврамов изпълнява нормите си със 128 процента, Христо Дяков — със 126, ковачът Стоян Тодоров — със 124 процента и т. н.

Работниците и служителите при депо Каспичан ще посрещнат 9 септември с нови трудови победи.

Р. Н. Райков
дописник

Локомотивна бригада-първенец

Локомотивната бригада със старши машинист Данко Месчиев, при депо Толбухин, е известна със своята упорита работа и с образцовото поддържане на локомотива си. От началото на годината досега машината не е излизала от график. Когато я видиш, погледът си дълго ще задържиш на нея. Цялата блести от чистота, стопаните ѝ я поддържат в образцово техническо състояние.

Старши машинистът Данко Месчиев е успял да създаде здрава производствена дружба в бригадата си. Като него и двойниците му Димитър

Мартинов, Белчо Касабов, мерни тежкотоварници в депо.

Благодарение на усилията и на социалистическите грижи за локомотива, бригадата икономиса 135 тона въглища на стойност 29040 лева, 372 кгр. смазочни материали и постигна най-добро изпълнение на производствения план — 148 на сто, като увеличи производителността на труда с 28 на сто, и снижи себестойността на продукцията с 12.3 на сто.

Т. Евишев,
дописник

10 години народно здравеопазване в транспорта

На 9 септември т. г. нашите транспортни работници, заедно с целия български народ, ще чествуват славната десетгодишнина на великия ден на свободата.

Както във всички отрасли на обществено-икономическия и културен живот у нас, така и в здравеопазването, се пренася богатият опит на социалистическото здравеопазване на Съветския Съюз — безкористна материална помощ, медицинско оборудване, апаратура, медикаменти.

От 1952 година здравното дело в транспорта завоюва крупни успехи. Само в Сталинската транспортна медицинска област се създадоха следните нови медицински учреждения: транспортна болница с вътрешно отделение, а в скоро време ще бъде открито и хирургическо отделение. Откри се клинична лаборатория, рентгенов кабинет, транспортна санепидстанция със санитарно-хигиенна лаборатория; зъболекарска поликлиника. Освен това се откриха зъболекарски кабинети в районите ж. п. медицински служби в Каспичан и Толбухин. Предстои откри-

ването на лекарски и зъболекарски кабинети в здравопункта при ж. п. депо Сталин и др.

Всички тези постижения са само начало. От 1955 година ще започне строежът на модерна транспортна болница в Сталин със 150 легла и кабинети за специализирана помощ, скоето за транспортните работници ще бъде осигурена висококвалифицирана лечебна помощ на място.

Медицинските работници от Сталинската транспортна медицинска област, вдъхновявани от мъдрите указания на Георги Димитров, сплотени около героичната Българска комунистическа партия, работят неуморно за здравеопазването на транспортните работници, за решително подобряване на трудово-хигиенните условия и създаване на висока санитарна култура на работните места. С чувство на гордост и достойно изпълнен благороден дълг, ние посрещаме славната 10-годишнина на 9 септември.

Д-р М. Михайлов
гл. лекар областна транспортна санепидстанция

Нови успехи

В дните пред Десетата годишнина на деветосептемврийското народно въстание колективът при гара Коларовград се бори за постигане на още по-високи трудови успехи. Неговите усилия за намаляване престоя на вагоните се увенчаха с успех. За второто десетдневие на месец август планът за престоя е изпълнен със 106 на сто, а за транзитните вагони — със 126 на сто.

Между комплексните бригади се води борба за първо място. В резултат на това са постигнати значителни успехи. До 24 август комплексната

смяна с ръководител по движението Атанас Добрев и маневрист Димитър Кръстев, спести 781 минути от престоя на товарните влакове и извози 19137 тона товар, следвана от бригадата с ръководител по движението Радослав Рачев и маневрист Цоню Стоянов, който спести 575 минути и извози 21051 тона товар и от комплексната бригада с ръководител Йордан Рашков и маневрист Колю Господинов, спестила 505 минути и извозила 22990 тона товар.

Ат. Добрев,
дописник

Вложените усилия не отиват напразно

„Да посрещнем Празника на свободата — 9 септември с преизпълнен план!“ Под този лозунг колективът на гара Мътница разгаря съревнованието. Вложените усилия не отиват напразно. Планът по натоварванията е изпълнен на 28 август т. г. предсрочно с 200 на сто, а престоя на вагоните — със 150 на сто.

К. Иванова

Достойно посрещат великия празник

От момента, в който работниците и служителите от товарна служба — Толбухин приспа призива на 10-те столетия предприятия съревнованието не е стихнало нито за миг. Благодарение на това планът за м. юли беше изпълнен със 134 на сто. За повишаване квалификацията на работниците бе проведен курс, в резултат на което средно на ден се достигна 142 на сто изпълнение на нормите и себестойността на продукцията бе снижена с 0.11 лева на манипулиран тон.

Постигнатите успехи през м. юли въодушевиха колектива за завоюване на по-големи постижения през месец август. Между бригадите се разгоря съревнование за изпълнение на плана и за достойно посрещане на 10-та

годишнина на великия Девети септември.

Всеки от работниците се стремеше да надмине другаря си, да излезе първенец в благородната трудова надпревара. На 20 август службата изпълни плана си със 112.34 на сто, като икономиса 11,725 лева.

Успехът даде нов импулс в работата. На другия ден ентусиазмът всеки час растеше, напрежението не стихваше. Бригадите се бореа за първенство. Успехите не закъсняха. Първа бригада с бригадир Драгни Стоянов изпълни дневния си план със 172.5 на сто, трета бригада с бригадир Петър Генев — 133.3 на сто и четвърта бригада с бригадир Сава Добрев — 110 на сто.

Никола Георгиев

Гордеят се с успехите си

Няма по-голямо щастие, няма по-голяма гордост от тази да изпълниш, да устоиш на обещанието, което си дал пред Партията в чест на великата дата в историята на нашия народ — 9 септември.

Затова с преизпълнени от радост сърца работниците от гара Мадара рапортуват в навечерието на светлата 10 годишнина своя успех — планът за месец август е изпълнен със 163.8 на сто.

Голямата трудова победа влива нови сили, разпалва по-

голям ентусиазъм и амбиция да се завоюват нови успехи. Колективът обещава да продължи съревнованието в чест на 7 ноември — деня на Великата октомврийска социалистическа революция, да преизпълни плана си за месец септември и внесе своя принос във всенародния подем за увеличение производителността на труда и снижение себестойността на продукцията.

П. К. Георгиев,
дописник

Хитрият рационализатор

Хубаво явление е рационализаторското движение, нали драги читатели? Какво по-ценно от това да напегнеш ум и разум, да не спиш, дето се вика, но така да си устроиш работата или да нагласиш машината си, че хем ти да имаш полза, хем и за народното стопанство да си полезен.

Но има и други „рационализатори“, които си напегнати ума, мислят, кроят, но не за доброто на народното стопанство, а да прикрият собствените си грешки. Един от тях, наскоро излюпен е началникът на гара Люляково, Жеко Иванов Ковачев.

От дълго време в гарата имало празен вагон 161181, а в същото време имало и липса на един Ж вагон. И ето ти рационализаторията: вместо да се използва залежалия в гарата Ж вагон, началникът „бие тревога“ в Сталин веднага да му изпратят един Ж вагон. От там — се отзовават — редно било, щом като началникът така настоява. С влак 873 му изпращат Ж вагон № 60,606. Той го заменя с 161,181, за което влакът е трябвало да престои цели 20 минути и по такъв начин се отървава от залежалия вагон и заявил с гордост: „Видите ли как се бори за изпълнение на плана за намаляване местния престой на вагоните?“

Тъй като рационализаторията на др. Ковачев е ясна, ние предлагаме да бъде награден със здраво жилване от началниците му, а ако и друг път се опита — с дрянова цепеница.

Жиловец
(по дописката на Велев)

В ж. п. възел Сталин всичко е спокойно...

Раздавачът в нашия квартал неизвестно как сгрешил и пуснал в кутията писмо със следния адрес: До другаря Гюро Калпазанов улица „Занаятчийска“ № 6 гара Суворово

Понеже писмото ми се видя интересно, реших да го споделя с вас, драги читатели.

Здравей Калпазан, Бая време не сме се виждали и не те знам как си и как я караш. Сетих се за теб и реших да ти пиша. Зная, че не си даваш много зор, работата много, много не те стряска и ако имаше орден или друго отличие за издежаване — сигурно ти щеше да бъдеш един от първите му носители.

Както знаеш аз още си служа в железниците. Работата ни сега е отговорна, но аз съм все същият. Политическите промени след Девети септември хич не ми влияят на характера. Гледам ден да мине — друг да дойде, пенсията да хвана и тогава да викна едно „ура“ за новата власт. За изпълнение на плана хич и не ми идва на ум.

Пък и не съм сам. Такива като мен има още. Началниците ни са добри, влизат ни в положението и си траят.

Нали го знаеш Иван Камбура, дето е помощник машинист в депо Сталин. Ако си спомниш беше уволнен, защото понякога закъснявал, а друг път въобще не се явявал на работа. Ходил насам-натам да търси работа и като разбрал, че навсякъде е стегнато, хората държат на дисциплината, дойде пак в депо. Приплака пред началниците, че синът му е в гимназията, отличник е, как ще го издържа. Няма що, съжалиха го, прибраха го, че отгоре на това и квартира му дадоха. Ама нали вълкът козината си мени, а нравът — никога, така и с нашия Камбур. Ми-

налият месец беше дневна маневра с машиниста Кючука. По обед машината, влязла в депо, а Камбура — дим да го няма — изчезнал. Кючука го търсил къде ли не, но от Камбура следа няма. Най-после въгленарите го намерили заспал в една машина. Ритали го, бутали го и когато се събудил, вместо да се засрами, ги изхокал: „Да се махате от тук, аз снощи бях на работа с Кючука, днес не съм.“ След това с очите си го видях заспал като умрял в стаята на дежурния деломайстор, а стаята се умисриваха се под мустак и си отиваха.

През последните дни стана друга случка с него. Връщал се от родното си село и се отбил в гара Разделна в хорема да намокри заждиялата си душничка. Докато пиел, влакът тръгна. Хукнал да се

качи, но милиционерът го уловил и двамата се струпали на перона. С изподраскано лице милиционерът отишъл в канцеларията на началника на гарата, поискал йол или друго лекарство. Отворили аптеката — празна. Всеки вдигал рамене и викал: „За това като взема да мисля, няма да остане време за работата!“ С една дума не го интересува — ни лук ял, ни лук мирисал.

Че то като почнах, чакай да ти разкажа за моя авер Георги Маринов, влаков майстор. На 20 август беше с пътнишкия влак 8401. В гара Разделна къде се зазаяпал не знам, но влакът заминал без него, та след това го догонил с бързия влак, без да го угади началника на влака. Недей мисли, че Георги не разбираш, че е сгрешил. Но нали никой не му търси сметка, кара си я както му е угодно. На другия ден като се връщаше с влак 8402 в гара

Юнак не си мръдна крака да слезе от купетата на вагона, за да даде готово за тръгване. Началникът на влака нека си надува главата от свирня, Георги хич не се стряска, кара си я както знае. Изобщо работата при нас е работа по кеф. Знам, че имаш да прослужиш още някоя и друга годинка за пенсията. Ако дойдеш при нас няма да загубиш. Тръгвай веднага, не му мисли. Пък като тръгнеш не забравяй да вземеш селския ковач Кеката и за него работа ще се намери. В работилницата на депо не нямат майстор, който да ремонтира самохода на багера за снабдяване на машините с въглища. Искам да направя едно добро на машинистите. Това за мене ще бъде един вид актив. Нали разбираш, смятам, че не е необходимо да ти обяснявам още.

Очаквам те с нетърпение. Твой Кръшкачев